

הצרפתים רוצים לגדש את אביבי מאכזיב בטי

ציד הנימו

החוף שבו מוצרים אלי ותמר אביבי. נוכח הכרזותיו של הצרפתי אף מיהר אביבי אל עוררהדון שלמה כהן-צידון, שיבדוק מה מצבו החוקי. לפי ההסדר שנקבע בתחילת העונה, קיב"ל הצרפתים רק את החוף שמדרום לכפר. את הכפר עצמו התחייבו לשקם ולשפץ, להפכו למרכז מוזיאוני שיהיה פתוח גם לישראלים וגם לצרפתים.

אולם מן היום הראשון חדרו הצרפתים לשטח ההפקר, הקימו גדר שחבקה חלקים ניכרים מהכפר. המטיילים הישראליים, שהיו רגילים לשוטט בין חורבות אכזיב באין מפריע, המשיכו גם השנה בביקוריהם. ל- צורך זה היו צריכים רק לקרוע גדר של רשת בלתי-דוקרנית, שהקימו הצרפתים.

כס וקיבלת הלואה של 6500 לירות. כשר המועדון בא לאכזיב היית במצב גרוע. לא היה לך כסף. כל התוכניות שלך היו בגדר חלומות. המועדון עזר לך ועכשיו חלומותך מתגשמים. אבל אם אתה מפר את ההסכם בינינו, אנחנו נזרוק אותך באכזיב!

אביבי: היום רק אלוהים יכול לזרוק אותנו מאכזיב. הגורמים הישראליים החזיקים ביותר ניסו פעם, בגלל אינטרסים חשובים יותר ממועדון הים התיכון, והם לא הצליחו. ולהם היתה זכות גדולה משלך. חוץ מזה חתמתי הסכם עם המועדון מפני שחשבתי אותו מתאים לשימור שרידי אכזיב ונופה, ולא מבחינת עסק מס' חרי. היו לי הצעות טובות יותר משלך. אבל אם נוצר מצב כזה בינינו, אני מעדיף לנתק כל קשר איתך.

טריגאנו: גם אני חושב שזה טוב. אני מוכן לשחרר אותך.

אביבי: מה הסידורים הממשיים לכך? טריגאנו (מוכיח עם האצבע): אביבי, היוזרה. למועדון שלנו יש או ידידים או שונאים. אין דרך ביניים. אם אנחנו מפסיקים קים את הכל — אתה נגדנו ואנחנו נפעל בכל הדרכים. אני אדאג שאתה בקרוב תסולק מאכזיב. (מרים את הקול) יש לנו אמצעים. יש לנו אפשרויות. הממשלה לצידינו. למועדון יש שם חזק בארץ. אנחנו נהרוס אותך! נשבור אותך!

טריגאנו (מתכופף במהירות לעבר ה' שולחן, תופס בצווארון חולצתו של אביבי): אביבי, היוזרה מה שאתה עושה. זו כחיטה. קיבלת כספים מהמועדון, ובכל זאת אתה מאכזן אנשים ורוצה לסחוט עוד כספים. זה מסוכן, אביבי! היוזרה, אביבי! אני אפעל נגדך בכל הכוחות האפשריים. אתי חיל כזה ממחר בכוקר. אביבי, אני אשבור אותך! (כל המטובים קמים בכבודות להפריד ביניהם.)

אביבי (קט): אתה יכול להתחיל. (הולך).

★ ★ ★ סיבת המרחמה

כד פריצה, לפני שבוע, המלחמה בין החלק הצפוני של אכזיב לבין חלקה הדרומי — החלק שוכה בפי ישראלים רבים לכינוי "חוף האהבה הצרפתי".

היתה זו מלחמה שלא חסר בה מאומה: שש-הפקר, גדרות תיל, אפילו פצצות אנטומיות. וכמו כל מלחמה בין שכנים, קשה היה לקבוע במדאית מה הן מטרותיה הנסתרות.

אביבי, שהגיע לאכזיב לפני קרוב לעשר שנים ובמשך שנים רבות חי שם כמת' בודד תמהיני, משוכנע כי מאחורי הכרות המלחמה של טריגאנו מסתתרת מגמה אקס' פאנציוניסטית. המועדון הצרפתי פשוט רוצה להתרחב, לבלוע את חלק הכפר ו-

כוח המשיכה

פר העולה בהרבה על מספר הגברים במחנה. צרפתיות אלו תוארו כציוד נוח וקל ביותר.

השינויים הגדולים בשטח. ואתה, אפילו את המשכורת שאנחנו צריכים לקבל כדי מועדון כהלחאה, לא נתת לנו. נאלצנו לפ' תוח את האכסניה, לפחות כדי להתקיים.

טריגאנו: אביבי, אתה יודע שלמועדון הים התיכון הוציאו שם בישראל כאלו הוא בית-זונות. ולמרות שאתה בקשרים עם המועדון (מוכיח עם האצבע), אתה הולך נגדנו, ולא פועל לסלק את השמועה.

אביבי: במה אני פועל נגד?

אני אכזיב הגלילי. אלי ותמר אביבי היו בדרכם אל מועדון הים התיכון, השוכן למרגלות הכפר ההרוס, בתוך חורשת ה' אקליפטוסים שעל החוף. הם נקראו על פי הזמנה מיוחדת אל משרד נשיא המועד' דון, גילבר טריגאנו הצרפתי. הווג הישראלי, שותפיו של טריגאנו בפי' תוח מוזיאון אכזיב, ציפה לפגישה לבבית נוספת. הייתה לו אכזבה. טריגאנו לא חיבק את אלי ולא נישק את תמר. הוא נראה סר וזועף. השיחה שהתנהלה ביניהם בנוכחות שלוש מאנשי המועדון, היתה בערך כזו:

טריגאנו (כועס): אתה פועל נגדנו על-ידי השכרת חדרים לבהורים ישראלים, שי באים כדי לעבור את הגדר ולהיכנס לשטח המועדון. אתה חושב שהם באים ללון אצלך בגללך? בגלל העיניים היפות שלך? אתה יודע למה הם באים, ואתה עוזרת להם. הכסף פיתה אותך, והשכרת להם חדרים.

אביבי: אני גר בכפר ומחזיק באכסניה רבה לפני שמועדון הים התיכון חשב על אכזיב. האנשים שבאים להתאכסן אצלי לא באים בגלל הצרפתיות שלך. הם באו בהמונים עוד קודם שהיו צרפתיות בי' ביקיני באכזיב. מושך אותם הנוף הפראי, הים, ואפילו אני. המתאכסנים אצלנו הם ציירים ואמנים, חברי ממשלה, תנועות נוער והרבה משפחות עם ילדים. הם לא בחורים פורצים גדרות לתפוס צרפתיה.

טריגאנו: אביבי, אני עייף, וכשאני עייף אני אוהב להתרגז. יש לי שתי טענות כלפך. אחת חשובה והשניה פחות. הראי' שונה: לא חתמת על ספר תקנות החברה ובוה עיכבת את הקמתה. למה לא חתמת? השניה: איכסנת אנשים באכסניה שלך תמורת שלום, למרות ההסכם האומר ש' האכסניה שלך תחוסל. מדוע?

אביבי: באתי הערב לשוחח איתך על בעיות עקרוניות חשובות, הנוגעות לגורל אכזיב. אבל אענה לך גם בנוגע להפרת החוזה מצידוי. בפגישתנו האחרונה, בסוף אוגוסט, סיפרנו לך על הלחץ הכספי בו אנו נתונים כתוצאה מפיחת המוזיאון ו-

טריגאנו (מתפרץ): אנחנו חתמנו על הסכם, הקמנו חברה משותפת. אנחנו לא ילדים בני 16-15. אנחנו לא משחקים. אם אני ליחץ יד לאדם אני לא אוהב שהיא מפר חוזה. עד היום המועדון עמד בהס-

ברית צרפת-ישראל

הוד במי המסבה, השירה והחברה הצרפתית, אף כי לא תמיד חדש ח

אלא שלא החברות הפניקיות-ערביות בלבד משכו את פורצי-הגדר. עניינה אותם הרבה יותר התרבות הצרפתית של מצעית המאה העשרים, שהקימה לה ראשיגשר בי' חוף המזרחי של הים התיכון. על אחת כמה וכמה שתרבות מחוטבת זו באה ארו' זה בעור שזוף ובפסים זעירים של ביקיני. לכל

מתרחצת צרפתיה בביקיני בוגשת בישראלים מעבר לגדר המכרידה, עוברת את הגדר אל הצד „הישראלי“ כדי למצוא